

mere tilfreds med den, end man fra først af var. Det har ganske sikkert vist sig, at Tilgangen til den nye Afdeling, den matematisk-naturvidenskabelige Afdeling, er steget noget mere i de senere Aar, end det i Begyndelsen var Tilfældet, hvorfor ogsaa denne Afdeling er oprettet i de fleste af de lærde Skoler. Smidlertid har man altid set de betydelige Mangler, som Loven af 1871 førte med sig. Manglerne ved den sproglig-historiske Afdeling bestod deri, at Matematikken kun førtes igennem til 4de Klasse og saaledes hørte op med Elevernes 16de Aar, idet man i de to øverste Klasser aldeles ingen Matematik lærte. Det vil vel nok kunne siges at være en betydelig Mangel i Uddannelsen. Paa den anden Side var der ved den matematisk-naturvidenskabelige Afdeling den Mangel, at i den Latinundervisningen endte ved 4de Klasse og fuldstændig hørte op i de 2 øverste, hvoraf Følgen ganske naturlig var, at de Disciple, som gik den Vej, havde Følelsen af, at det var en ganske urimelig Byrde, som blev lagt paa deres Skuldre — uden nogen videre Nytte for dem, hverken praktisk eller pædagogisk, kan jeg sige — idet de blivde tvungne til en betydelig Latinundervisning i de nederste Klasser, uden at den dog føres til et saadant Punkt, at de faa en betydelig Indsigt i dette Sprog, i dette Sprogs Litteratur især. Manglerne derved ere dem, at Latinen ikke føres op gennem de to øverste Klasser, derved kommer denne Afdeling mere til at ligne en Fagskole end en Almendannelseskole. Der har flere Gange fra Kultusministeriets Side været gjort Forsøg paa at faa dette Forhold rettet ved Lovforslag, men det er ikke hidtil lykkedes. Der har været den Tanke oppe, at den letteste Maade, at faa begge Skolens Afdelinger staaede sammen til een paa vilde være den at opgive det for saa vidt mindst vigtige af de klassiske Sprog — for saa vidt som det har færre Timer — nemlig Græsten. Derom har der været ført Underhandlinger, forlangt afgivet Betænkning af Undervisningsinspektionen, af Rektorerne og dernæst af Universitetets forskellige Fakulteter. Man er imidlertid kommen til det Resultat, at det ikke lader sig gøre, og da særlig ikke lader sig gøre af praktiske Hensyn. Der er nemlig — og Ministeriet kan ikke andet end anerkende Berettigelsen deraf — gjort den Indvending mod, at Græsten falder bort i Skolerne, at det vilde være umuligt for Universitetet, med de nuværende Lærerkæfter i alt Fald, at optage en saadan Undervisning i Græst, en saadan elementær Undervisning i Græst for den store Mængde studerende, som vilde

gaa den teologiske Vej, og for hvilke Græsten er nødvendig, og det er sagt, at selv om man søgte at komme ud over denne Vanskelighed ved Ansættelsen af flere Lærerkæfter, vilde Studietiden for de unge Mennesker, som vilde gaa den teologiske Vej, lettelig blive forøget mere, end ønskeligt var. Man har derfor ment i alt Fald ikke nu at kunne gaa til Opgivelse af Græst og derved faa en Sammenslutning af de to Afdelinger, og det Forslag, som jeg herved har den Ære at fremsætte for det høje Ting, gaar derfor ud paa noget meget mindre, nemlig at der i den sproglig-historiske Afdeling skal indføres et Par Timers Matematik i de to øverste Klasser, dog uden at Eleverne i denne Afdeling faa en større Matematikmængde at lære end hidtil, men saaledes at den bliver fordelt over hele Tidrummet, saa at de ikke blive udsatte for i de to sidste Aar af Skoletiden omtrent at glemme, hvad de have lært i de 4 første Aar. Paa den anden Side gaar Forslaget ud paa noget at indskrænke den matematisk-naturvidenskabelige Undervisning i den anden Afdeling af de to øverste Klasser og i Stedet derfor at indføre Latinundervisning helt op igennem. Man vil derigennem opnaa, at denne Afdeling af Latinskolen i Sandhed bliver en almindelig Dannelsesanstalt og ikke en delvis Fagskole, saaledes som det egentlig nu er. Man har da bestemt ikke at drive Undervisningen i Matematik og Fysik videre, end at de unge Mennesker, som have taget matematisk-naturvidenskabelig Afgangsexamen, umiddelbart uden særlig Eksamen kunne komme ind paa polyteknisk Læreanstalt; naar de ere førte saa vidt, ere de praktisk set førte vidt nok, og saa vil det være Fremtidens Sag, enten paa polyteknisk Læreanstalt eller paa Universitetet, hvor de vilde studere videre, at uddanne dem yderligere i den matematiske eller fysiske Retning. Ved Siden heraf er det saa foreslaaet at indføre en Undervisning i græst Oldkundskab i begge Afdelinger, maasse i de 3 øverste Klasser, men i alt Fald i de to øverste Klasser, en Undervisning, som jeg tror vil være til stor Gavn for de unge Mennesker, og som vel kan berettigede til, at den egentlige Undervisning i Græst noget indskrænkes i den sproglige Afdeling, for at ogsaa denne kan komme til at nyde godt af den. Af disse Forandringer i Skoleplanen følger jo saa fremedes, at den Tillægsexamen i Latin, som nu fordres af alle Jurister og Teologer, falder bort for de matematisk-naturvidenskabelige Studenters Bedkommende; naar Latin læres gennem hele Skolen, er der ingen Grund til at fordrer en særlig Tillægs-